

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

større. Det er et Forsøg paa at tilvejebringe større Produktionsmuligheder i Fremtiden her i Danmark. Vort Land har ikke mange Muligheder for at vokse, men her har vi en Situation, som gør det muligt, og jeg glæder mig meget over her i Rigsdagen med alle store Partier bag mig at kunne gennemføre Foranstaltninger, som gør Landet større i de kommende Aar, og som efter de Erfaringer, der er indvundet Syd for Grænsen, formentlig vil betyde, at man nede i Vadehavet om nogle faa Aar har frodige Marskenge, som vil kunne danne Basis for et Erhvervsliv, der kan give Sikkerhed for et godt Udkomme til mange Mennesker og virke til, at Landets Økonomi forbedres. Det er det, som skal underbygge dette Lovforslag, i langt højere Grad end dets Værdi som Beskæftigelsesforanstaltning, der jo dog naturligvis i Øjeblikket heller ikke maa glemmes, naar Talen er om en Beskæftigelse for 1200 Mand, som selvfølgelig ved at komme i Arbejde kan give Arbejde til mange flere.

Den ærede konservative Ordfører (Holger Andersen) mente for sit Vedkommende, at de to Forslag, her er Tale om, ikke havde saa meget med hinanden at gøre, og at der maaske rettelig burde have været fremsat to Lovforslag. Der er dog det at sige hertil, at begge de to Beskæftigelsesforslag tilsigter Inddæmningsarbejder. Det er Inddæmningsarbejder, ikke helt af samme Karakter, men dog delvis af samme Karakter, det ene her ved Hovedstaden og det andet ved Sydvestkysten af Jylland. Det er, synes jeg, tilstrækkelig Begrundelse for, at de er opført paa samme Lovforslag, men bevares — jeg erkender, at det nærmest er et formelt Problem.

Den konservative Ordfører gjorde et Par Bemærkninger vedrørende Forslagets § 7 og ønskede en Udtalelse af mig om denne Paragrafs Indhold og Ministeriets Fortolkning deraf. Det er naturligvis ikke Lovforslagets Hensigt gennem denne Paragrafs Udformning at gøre Indgreb i bestaaende Rettigheder, naturligvis ikke. § 7 tager alene Sigte paa at tillægge Staten Ejendomsretten til fremtidig opstaaede Opgrødearealer, men ikke paa at gøre Indgreb i Retten til allerede bestaaende Arealer eller at give Staten Ret til at erhverve disse Arealer. Det, som Staten ved Lovforslaget efter denne Udformning sikrer sig, er Ejendomsretten til det, der fremtidig maatte opstaa som Følge af de Foranstaltninger, Staten lader iværksætte paa sin Bekostning.

Jeg vil gerne samtidig sige, at jeg ønsker i videst mulig Udstrækning at gøre det muligt ved et Samarbejde mellem private Interesser og Statsinteresser at fremme Landvindingsarbejdet i de kommende Aar i Vadehavet. Enhver Bestræbelse for at skabe et Samarbejde mellem de private Grundejere og Statsmyndighederne om en Sag, hvis Løsning betyder virkelig Fremme af denne Opgave, vil hos mig møde Forstaaelse og Villighed til at medvirke til Løsningen.

Jeg vil endvidere gerne paa den givne Foranledning sige, at naar Lovforslagets § 7 er udformet, som den er, saaledes at Statens Rettigheder er fastlagt med den daglige Højvandstand som Grænsen, er det i Overensstemmelse med den sønderjyske Ret og den særlige Lovgivning dernede, hvorefter Ejendomsretten for den private Grundejer gaar dertil, hvor man noterer den daglige Højvandstand. Paa dette Punkt er Forslagets Indhold altsaa i nøje Overensstemmelse med den gældende Ret inden for disse Landomraader.

Det ærede 11te tingvalgte Medlem (M. C. Jensen) var ikke tilfreds med Lovforslaget. Det ærede Medlem udtalte sig, forekom det mig, noget bittert og hævdede, at vi i Trafikministeriet ikke havde skænket Fiskerierhvervet tilstrækkelig Interesse. Jeg erkender, at dette Spørgsmaal ikke har kunnet være afgørende for Ministeriets Beslutning, da Sagen blev forelagt til Afgørelse, men naturligvis har Spørgsmaalet været fremme i vore Overvejelser, naturligvis. Det ærede 11te tingvalgte Medlem ved jo meget vel fra mange tidligere Lejligheder, at han ikke savner Forstaaelse for sit Erhvervovre i Trafikministeriet; jeg tør sige, at man Gang paa Gang er kommet til Resultater til stor Gavn for dette Erhverv som Følge af det ærede Medlems og min Medvirkning og vort Samvirke. Jeg finder Grund til at anføre dette, fordi jeg beklager, at det ærede Medlem netop vilde præcisere, at vi havde skubbet dette Erhverv til Side, at Fiskerne overhovedet ikke havde haft nogen Plads i vore Overvejelser. Dette er ikke rigtigt, og dette kan ikke være rigtigt, naar det drejer sig om et Ministerium, hvor Fiskerne paa saa mange Omraader lægger Beslag paa vore Interesser og vore økonomiske Midler.

Det ærede Medlem spurgte, om jeg vilde være villig til at gaa ind paa, at der blev ydet Erstatning ud over den pligtmæssige Erstatning til Fiskere, som nu mister Adgangen til Erhverv paa de Steder, hvor de tidligere har virket, en Erstatning even-